

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 200

Tre smukke Viser.

1. Om Dagen ved mit Arbeide.
2. Koffepigens Sondag.
3. Arendals-Visen.

V box 26:777

Om Dagen ved mit Arbeide.

Svensk Folkevise.

Sunget for Folket af Christina Nilsson.

Overfat af E.

Om Dagen ved mit Arbeide
Er du udi mit Sind,
Om Natten da jeg sover
Er du udi min Drøm;
Om Morgen da jeg vaagner
Hvem savner jeg vel da?
Jeg savner enda Vennen,
Som er langt herifra.

Hvorlænge skal jeg vente
For at omfavne dig?
Du loved mig at hente,
Du vil ei glemme mig.
Naar Vaaren atter kommer
Med Blomsters Pragt og Pryd,
Saa er det vel snart Sommer,
Og da skal jeg staa Brud.

Men hvis du ikke kommer,
Er det med mig forbi,
Du har forvoldt mig Kummer
Med Sorg og Kval deri.
Du loved da du reiste
Mig trofast Kjærlighed,
Jeg haaber i det længste
Og stoler paa din Ed.

* * *

Her er jeg kjære Vennen min,
Vi mer ei skilles ad.
Vi er to Hjertes og et Sind,
Na ja, jeg er saa glad!
Nu er det atter Sommer,
Snart skal du være Brud
Og Glædens Dage kommer,
Al Sorg er sluffet ud.

Koffepigens Søndag.

Idag er det Søndag, idag er jeg fri,
Endelig er denne Uge forbi.
Græsfuld er det hvert eneste Dag,
At være paa Binde til Andres Behag,
Koge Suppe, passe Børn og lappe Toi, sy,
Saa Grinder, skure og vaske, o sy,
Mig Fruen befaler, mens Herren er grov,
Fordi han ei kysse og klappe faar Lov.
O, det er Søndag.
Trallalla, la, la, la.

Idag er det Søndag, idag er jeg fri
Som Fuglen i Luften for alt Brøvlteri,
Og flyve jeg kan fra mit Kjøkken, mit Bur,
Vi, Fruen og jeg, er af samme Figur.
Af hendes Beholdning jeg bliver forsynet
Med Kjøle og Hat, hendes deiligste Bynt.
Ja, jeg skal klæde mig saa fin og fornem,
Som fineste Froken jeg skal møde frem.
O, det er Søndag.
Trallalla, la, la, la.

Og Kjæresten har jeg en tre, fire til,
Saa der paa Jorndieller mangle ei vil.
En har til Komedien mig inviteret,
En Anden til Friqner at blive trakteret,
En Tredie vil derimod have jeg skal
Gaa med ham iaften paa Frøjsjhal Bal,
Den Fjerde vil derimod have at jeg
Skal tale med ham blot om Kjærlighed. Nei!
O, det er Søndag.
Trallalla, la, la, la.

Ja Søndag og Frihed, ja det er bestemt,
Jeg more mig vil, saa gaar Ugen saa nemt,
Lad se: Først Traktoren, Theatret dernæst,
Og saa vil jeg danse, ja saa er det bedst.
Men saa allerførst og saa allerstidst
Jeg tale dog vil med min vakre Gardist,
Han er ei spandabel, dog har jeg ham kjær.
Thi han dog min rigtige Kjæreste er.
O, det er Søndag.
Trallalla, la, la, la.

Arendals-Vise.

(Bekjendt Melodi).

Jeg var en ung Sømand, jeg var kun atten Aar,
Da jeg blev forlovet, det var alt om en Aar,
Det var en Aften silde, da Klokken den var ni,
Da jeg mon begjære den Jomfru saa fin.

Hun venlig til mig smilede, hun rakte mig sin Haand,
Hun sagde: nu knytter vi vort Kjærligheds-Baand.
Saa var vi da forlovede i Maanederne ni,
Saa kom der en anden, saa var det forbi.

Vi laa just seilfærdige og skulde gaa ombord,
At lette vores Anker paa Arendals Fjord,
Dg som vi stod og hivede, af Kræfter vi sang,
Saa kom hendes Broder med Brevet i sin Haand.

Jeg dette Brev mon læse, alt i denne samme Stund,
Jeg tænkte paa den Aften alt i den grønne Lund,
Jeg tænkte paa den Aften, hun rakte mig sin Haand,
Jeg tænkte paa hun sagde: nu knytter vi vort Baand.

At, hils din kjære Søster saa venlig ifra mig,
Jeg sørger ei for Nogen i Norges Land og Rig;
Thi nu er Seilet strækket og Alting er gjort klart,
Adjø, ustadig Sofie, som bor i Arendal.

Dg Binden blev saa føielig, alt paa en Ost-Nord-Ost,
Da vi var ved Thorungen kvittered' vi vor Lods;
Men den anden Dags Morgen, da Klokken var syv,
Saa peilte vi Næsset i Nord indtil Vest.

Vi atter Kursen satte og skværed vores Seil,
Vi lænsed' 4 Dage for Bramseil og for Koil.
Adjø du elskte Norge, adjø ustadig Ven,
Maaffe at du med Tiden for angre det igjen.

Pris 10 Ore.

1.

Tilfjæls hos Forlags-Kompaniet, Torvgaden 11, Kristiania.

Trykt i Nikolai Olsens Bogtrykkeri, Stortorvet 6.